

Štvrtok 27. týždňa

Lk 11,5-13

Modlitba

Boh nás v modlitbe počúva

V čase pobytu v Gdansku sa Ján Pavol II. vrátil od pomníka padlých do svojej rezidencie v Oliwie. Mal si tu trochu odpočinúť pred ďalšími povinnosťami a zúčastniť sa obeda s významnými hosťami. Pápež sa teda odobral do svojej izby a hostia na neho pokojne čakali. Ale toto čakanie sa čoraz viac predlžovalo, Svätý Otec zo svojej izby nevychádzal. Rozrušený o Tadeusz Gocłowski teda vošiel do predizby a opýtal sa pápežovho kaplána, preláta Stanislava Dziwisza, čo sa stalo: „Pán prelát, pozvaní hostia čakajú a začínajú byť netrepezliví!“ Prelát Dziwisz iba ukázal na dvere kaplnky a povedal: „Len sa pozrite, pán biskup!“

Dvere kaplnky boli trochu pootvorené. Cez škáru bolo vidieť vnútro kaplnky a Jána Pavla II., ktorý sa s veľkým sústredeníím modlil krížovú cestu. Tento človek, veľmi unavený, obklopený tisíckami ľudí a záležitosťami, namiesto toho, aby si aspoň trochu odpočinul, šiel do kaplnky modliť sa. Zdalo sa, že pohrúžený do modlitby odsúva od seba všetky problémy. Biskup Gocłowski hľadel na neho veľmi dojatý a prekvapený. Neskôr, vždy, keď na to spomínal, hovoril: „Bol to jeden z mojich najsilnejších zážitkov a tiež veľké ponaučenie!“

O modlitbe sme toho počuli a čítali veľa. Aj Ježiš nás dnes v evanjeliu vyzýva: „**Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám**“ (Lk 11, 9)!

K týmto Ježišovým slovám nie je čo dodať. Sú vyslovené božsky stručne a jasne. Ježiš význam týchto slov podtrhuje ešte silnejšou skratkou.: Každý, kto prosí, dostáva. Každý kto hľadá, nachádza, a kto klope, tomu bude otvorené. Ježiš týmito slovami trafil priamo do čierneho. Záver je tak jasný a jednoduchý: Keď Boh dáva každému, kto prosí, ako to, že máme tak málo? Tak málo viery, odvahy a lásky! Vieme s vierou prosiť o všetko, čo nám Boh chce a túži dať? Kto z nás by bol schopný po svätej omši zopakovať úmysly v prosbách? Zabudneme ich skôr, než povieme: Prosíme ťa, vyslyš nás! Môže takéto prosby brať Pán vážne?

Často obdivujeme dobrých ľudí, nadchýname sa nimi a aj my by sme chceli byť takými, ako sú oni. Ale položme si otázku: Prečo sú jedni ľudia dobrí, iní zlí? Kde je koreň ich dobroty? Odpoveď je jednoduchá: v modlitbe. Za dobrotou ich srdca stoja dlhé hodiny modlitieb na kolenách. Dovolili, aby dobrý Boh vstúpil do ich života, aby kraľoval v ich srdcu a aby cez nich šíril dobrotu a lásku vo svete. Chceme dôkaz? Počuli sme ho v príbehu o Svätom Otcovi.

Z modlitby čerpá silu do svojho života a do svojho úradu. A modlitbu pokorného Boh nikdy neodmietne a jeho prosby vyslyší. Sami by sme mohli rozprávať zo svojich skúseností o sile a účinnosti modlitby.

Pán potrebuje nájsť v našom srdci silnú vieru, vytrvalé hľadanie a usilovný kontakt spolupráce. Prosme Boha o tieto dary pri tejto svätej omši!

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKIA.SK